

[Mohr Dam.]

pleje-, børne- og alderdomshjem samt vuggestuer, som vi trænger til på de større steder. Jeg føler mig overbevidst om, at vi også vedrørende disse spørgsmål vil finde al mulig forståelse og imødekommenhed hos den høje regering og dette høje ting.

På det kirkelige område har jeg følelsen af at man fra den høje regerings side har vist den største og mest positive interesse, som har manifesteret sig i en stærk forøgelse af antallet af præster. Af særlig betydning skal jeg ikke undlade at nævne, at Hans Majestæt Kongen så generøst betænkte den færøske kirke med milliongaverne til bygning af kirkerne i Klaksvig og Thors-havn. Det er også værd at anføre som et stærkt udtryk for forståelse og frisind, at man fra den høje regerings side med fuld honnør gik med til at knytte den historiske bispetråd igen ved at oprette et særligt vicebispeembede, således som et flertal på Færøerne havde fremsat ønske om. Denne handling havde i sig selv ikke større praktisk betydning. Men den havde den store betydning, som det altid har at vise forståelse over for et folks veneration for historien og det nationale følelsesliv.

Som foran antydnet stod Færøerne inden krigen — og står stadig væk — meget tilbage med hensyn til havne- og vejvæsenets udbygning og udviklingen af et moderne erhvervsliv. Havnevæsenet er et fællesanliggende, mens vejvæsenet er blevet et sær-anliggende. Men hvad enten der er tale om fælles- eller sær-anliggender, kræves der meget store pengebeløb til at fuldføre de her beroende opgaver. For at kunne indhente det forsømte må der altså findes veje til den nødvendige finansiering af havne- og vejbygning samt finansiering til løsning af særlig store opgaver inden for erhvervs-livet. Statens forpligtelser med hensyn til havne og veje består økonomisk kun i at betale 25 pct. af det, som bygningen af havnene koster. De resterende tre fjerdedele og hele det beløb, som udbygningen og moderniseringen af vejnettet koster, påhviler det landskassen på Færøerne at bestride. Men dette magter lagtinget ikke uden store ekstraordinære lån. Her må staten træde til. Ved oprettelsen af investerings-fonden, hvortil der ydes 10 mill. kr. om året i 6 år, altså 60 mill. kr. i alt, har man

også fra statens side taget et stort skridt til at imødekomme de færøske ønsker om statslån til finansiering af de efter færøske forhold vældige opgaver, som — det må indrømmes — alt for længe har ladet vente på deres løsning. Med den værdi, som pengene har i dag, er dette beløb, som vel i sin tid, da man første gang bragte det i forslag, lød af meget, alt for lille.

Ser vi på det foreliggende finanslovsforslag og sammenligner de beløb, man f. eks. afsætter til investering i Grønland — og i henhold til det, som trænger til at blive gjort deroppe, er de ikke for store — med det, der er afsat som finansieringshjælp til Færøerne i form af lån, kan man ikke sige, at den færøske andel er dominerende. Ingen glæder sig mere over den vældige indsats, der gøres vedrørende udbygningen af Grønland og ophjælpingen af erhvervs-livet dér, end vi færinger, der af selvsyn ved, i hvor høj grad man på Grønland trænger til at få alt det lavet, som talen nu er om. Når jeg har tilladt mig en sammenligning, er det dels for sammen med alle venner af Grønland at glæde mig over, at der nu virkelig sker store ting deroppe, men også for at understrege, at vore ønsker om finansiel støtte fra den danske stat er rimelige og beskedne.

I lys af den vældige trang til investeringskapital, der hersker på Færøerne, og i lys af det, man fra statens side gør i de forskellige øvrige dele af riget, herunder Grønland, samt henvisende til det mere end 400 år gamle ansvar, Danmark har for Færøernes ve og vel, tillader jeg mig venligst at henstille til den høje regering under behandlingen af det færøske investerings- og finansieringsbehov velvilligst at tage under overvejelse, hvorvidt det er muligt fra statens side at yde Færøerne en til vort behov svarende lige så generøs finansiering, som man er gået ind for over for Grønland, dog således at statens investeringslån tilbagebetales med en rente, der ikke overstiger sparekasserenten før krigen, som må betragtes som den normale rente. Afdrags-tiden for lånene må også af hensyn til beløbenes størrelse blive så langfristet som muligt.

I styrelsesordningen er man kommet langt med hensyn til ønsket om en tilfredsstillende ordning af de nationale spørgsmål.